

godt efterhaanden kan falde helt bort. Jeg forstaar slet ikke, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup mener, at Nedsættelserne af Tilskuddet til Landboforeningernes Dyrskuer er for store. Jeg synes, der her er nogen Inkonsekvens i det ærede Medlems Stilling; thi han hævder jo, at Landbruget ikke ønsker at modtage Støtte af Staten, hverken af den ene eller den anden Natur, men vil være selvstændigt og vil klare sig selv, og hævder, at det bør de andre Erhverv ogsaa gøre. Efterhaanden maa vi være kommet saa langt frem, at disse Dyrskuer, hvis de har den Betydning, man har tillagt dem, maa kunne klare sig selv og ikke behøver at faa Støtte.

Mere betænkelig er jeg ved de Nedsættelser, Landbrugsministeren har foreslaaet af Tilskuddet til Kvægavlsforeningerne fra 110 000 Kr. til 90 000 Kr., altsaa en Nedsættelse paa 20 000 Kr., og til Svineavlscentre fra 25 000 til 20 000 Kr., altsaa en Nedsættelse paa 5 000 Kr., og ved, at Tilskuddet paa 100 000 Kr. til Konkurrencer mellem hele Kvæghold helt skal bortfalde. Jeg skal ikke modsætte mig disse Nedskæringer, det er meget muligt, at de forskellige Institutioner kan taale dem; men jeg tør i alt Fald ikke anbefale, at man foretager yderligere Nedsættelse paa disse Punkter, for jeg er ikke saa sikker paa, at disse Bevillinger kan undværes saaledes som de tidligere nævnte.

Den højtærede Minister har foruden disse Nedskæringer foreslaaet Forhøjelse af et Par enkelte Bevillinger. I § 1 foreslaas det, at Bevillingen til Ansættelse af Foreningskonsulenter i Husdyrbrug forhøjes fra 150 000 til 185 000 Kr., altsaa med 35 000 Kr. Det er meget muligt, at denne Forhøjelse er rimelig, den skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget at indvende imod. Naturligvis har jeg ikke noget at indvende mod den foreslaaede Forhøjelse af Statstilskuddet til Fremme af andre Formaal fra 25 000 til 60 000 Kr., altsaa ligeledes en Forhøjelse paa 35 000 Kr. Denne Bevilling gaar ud paa at støtte Husmændenes Arbejde paa Forbedring af det Husdyrbrug og den Husdyravl, de har med at gøre. Det er et Arbejde, som er i sin Begyndelse, som mange venter sig meget af, og som man absolut bør støtte i højere Grad end hidtil. Jeg vil benytte Lejligheden til at takke Ministeren, fordi han nu, efter at Husmændene i flere Aar har ønsket denne Bevilling forhøjet, imødekommer deres Ønske. Det synes mig, at man godt kunde have gjort Forhøjelsen lidt større og til Gengæld i tilsvarende Grad have skærpet

Nedsættelsen paa de Poster, jeg allerede har nævnt, saaledes at det økonomiske Resultat for Statskassen af Lovforslaget ikke forringedes.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har allerede behøvet Udvalg om Lovforslaget. Jeg vil haabe, at man der vil være imødekommende overfor de Ønsker, jeg har fremsat med Hensyn til Lovforslaget, Ønsker, hvis Opfyldelse ikke vil komme til at koste Staten noget, men tværtimod vil medføre større Besparelser end af Ministeren foreslaaet. De Forhøjelser, jeg kunde ønske indført, behøver ikke at være ret store og kan, som nævnt, opvejes ved yderligere Besparelser paa andre Punkter.

Med disse Bemærkninger skal jeg i Haabet om, at man i Udvalget vil imødekomme de af mig fremsatte Ønsker, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig Behandling.

Larsen-Badse: Det foreliggende Lovforslag er jo et Led i de Besparelsesbestrebelsers, som man i høj Grad er præsenteret for herinde i denne Vinter, og vi fra vor Side vil ikke modsætte os, at dette Forslag bliver vedtaget. Jeg er endda tilbøjelig til at mene, at der, paa visse Punkter i det mindste, uden Skade kunde ske yderligere Nedskæringer, men naar Regeringen intet Forslag har stillet derom, skal vi naturligvis ogsaa afholde os fra at stille noget dertil sigtende Forslag.

Dette Forslag skulde træde i Stedet for den nugældende Husdyrlov og gælde i to Aar. I de Bemærkninger, som ledsager Forslaget, omtales det, at man paa et Møde den 2. Februar er enedes med Landbrugets Repræsentanter, Konsulenterne i Husdyrbrug o. s. v., om at fremsætte Forslag om disse Nedskæringer. Nu har der vistnok været afholdt et saadant Møde, men jeg har modtaget en Skrivelse fra Sekretæren for de samvirkende Landboforeninger paa Lolland-Falster, hvori de beklager sig i høj Grad over, at man ikke har haft Bud efter dem til dette Møde. Jeg tror nu ganske vist, at disse Mennesker, hvis de havde været til Stede, vilde have tiltraadt Forslaget, men de føler sig med Rette brøstholdne over, at de ikke er blevet tilkaldt. Man har henvendt sig til Rigsdagsmændene for Lolland-Falster og protesteret i den Anledning, og jeg formoder, at der allerede har fundet et saadant Opgør Sted mellem den højtærede Justitsminister og hans Kollega den højtærede Landbrugsminister, at jeg ikke behøver at opholde mig yderligere ved den Ting.